

MULTI-TALENT AAFKE ROMEIJN:

‘Ik ben totaal niet rock’n roll’

Door Pam van der Veen

Ze maakt muziek, schrijft stukken voor de Volkskrant en Vrij Nederland, slingert haar oneliners op twitter en heeft er nu een nieuw medium bij: een debuutroman. Al dat moois wordt geboren in Kanaleneiland, in de studio van Aafke Romeijn.

Deze maand komt Concept M uit, Aafke Romeijns eerste boek, gesitueerd in een bekend decor. De architectuur van de Uithof, de studentikoze Cambridgebar, de Westerkade in het centrum: voor de Utrechtse lezer is het een feest van herkenning. Met dat verschil dat het verhaal zich afspeelt in 2020. Hoofdpersoon is Hava, die aan de mysterieuze, maatschappij-ontwrichtende ziekte ‘kleurloosheid’ lijdt. Ze laat zich voor het karretje spannen van een radicale beweging, die de groeiende groep kleurlozen ziet als bedreiging van de westerse wereld. Een politieke roman is het, en dat past bij Aafke. Ze staat bekend om haar opiniërende artikelen, columns en tweets, waarin ze graag ▶

Interview

Fotobijchrift.

lieden als Thierry Baudet afserveert, een gevalletje racisme aan de kaak stelt of anderszins haar engagement ventileert.

Waarom ben je zo politiek in je uitingen?

Aafke: 'Als kunstenaar neem je een publieke ruimte in. Dat geeft je een verantwoordelijkheid; je dient er goed over na te denken wat je in die ruimte wilt zetten. Zelf wil ik een maatschappelijke visie uitdragen, mensen helpen een mening te vormen die ergens op gebaseerd is. Met Concept M probeer ik dat ook. Ik wil absoluut geen pamflet schrijven, maar de lezer wel aan het denken zetten. En daarbij hoop ik dat het gewoon een spannend verhaal is, niet alleen voor de geëngageerde lezers.'

Ook je muziek is niet wars van politiek, getuige een album als *Versplintering Op Rechts*.

'Ik maak geen protestsongs, maar verwerk wel bepaalde ideeën in mijn muziek. Ik geef bijvoorbeeld personages uit niet-gehoorde groepen in de samenleving de hoofdrol in een nummer. Zoals Blokken, geschreven vanuit het gezichtspunt van een man die al jaren thuis zit met een uitkering en zich bezighoudt met complottheorieën. Dat nummer heeft een politieke lading, zonder dat ik zeg: "Stem links". Dat doe ik dan liever op twitter.'

Wat valt er voor jou te halen op twitter?

'In eerste instantie is het een leuk platform om ad rem te zijn. Ik denk snel, wil van alles kwijt – plaatjes, grapjes, meninkjes – en daar is twitter ideaal voor. Maar het werkt ook goed als kanaal om politieke druk uit te oefenen. Als ik me ergens over opwind en daar een dagje aan tweets aan wijd, is de kans groot dat er Kamerleden aan de telefoon hangen. Laatst heb ik een aantal berichten gepost over de Kamer van Koophandel, die privégegevens van zzp'ers op straat gooit. Dan word ik direct gebeld door politici die zich van dat probleem niet bewust waren, maar er wel iets mee willen. Wat betreft mijn haters, daar ben ik inmiddels aan gewend. Alleen als ze mijn kind erbij halen, word ik agressief. "Ze zouden je dochter alsnog moeten aborteren, want aan één van jouw soort hebben we wel genoeg" – dat soort teksten. Ook sta ik er nog steeds van te kijken hoe met name bekende figuren zich kunnen uitlaten. Zo gaf ik laatst een interview in Nieuwsuur over mijn ervaringen met anti-depressiva. Telegraafcolumniste Nausicaa Marbe twitterde daarna dat ze mij een raar mens vond. En: "Gelukkig hebben we weinig last van haar, want met al die angststoornissen komt ze vast niet veel buiten de deur."

**'NA EEN OPTREDEN
DRINK IK HEUS
WEL EEN BIERTJE,
MAAR DAN WIL IK
GEWOON SLAPEN'**

Wat wil die vrouw daarmee bereiken? Wat heb ik haar misdään? En waarom zet ze uit haar eigen naam een hele groep patiënten zo weg?

Hoe komt het dat je zo open bent over je depressies? 'Dat zie ik als een verplichting. Veel mensen vinden het moeilijk om erover te praten. Ik heb dat niet, voor mij is het geen taboe. Mijn depressies zijn zelfs deel van mijn creatieve proces. De eerst vijf jaar dat ik popmuziek maakte, vormden ze mijn belangrijkste onderwerp.'

Hoe ga je ermee om in je dagelijks leven?

'Met medicatie en zo gezond en regelmatig mogelijk leven. Ik tour niet in het buitenland, dat is een heel bewust keuze. Elke avond in mijn eigen bed kunnen liggen; dat is voor mij heilig. Ik drink niet te veel, gebruik geen drugs, ben totaal niet rock 'n roll. Na afloop van een optreden drink ik heus wel een biertje, maar dan rijd ik gewoon de bus naar huis en wil ik slapen.'

Je uitgesproken kledingkeuze en styling, zijn die deel van je package? 'Ik vind het leuk om te spelen met het feit dat mensen het daar altijd over hebben. Als ik op tv ben, weet ik dat ik honderd tweets ga krijgen met: "Huh, die heeft een rare bril op". Die bril is een bewuste keuze, een ingreep. Als vrouw heb je veel speelruimte in wat je aantrekt, maar het eerste oordeel is altijd: ben je aantrekkelijk of niet? Wat ik wil laten zien is dat ik de keuzes maak die ik wil maken, ook als anderen die niet aantrekkelijk vinden. Hetzelfde geldt voor de portretten die van mij worden gemaakt. Die zijn wat mij betreft pas geslaagd als ze vragen oproepen, zoals: o mijn god, waarom gaat iemand zó op de foto? Ze zijn tegendraads en helpen mij om mijn eigen personage te creëren.' ◀

Aafke Romeijn: *Concept M*, uitgeverij De Arbeiderspers, € 19,99